

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobců: a) F. K.
b) R. K.
oba bytem P.

oba zastoupeni Mgr. Jakubem Houfkem, advokátem
sídlem Šafaříkovy sady 5, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému:

Krajský úřad Plzeňského kraje
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

za účasti osoby
zúčastněné na řízení:

BRYANT a. s.
IČ 27066991
sídlem Varhulíkové 1581/20, 170 00 Praha 7

o žalobách proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2023, č. j. PK-RR/1585/23,

takto:

- I. Žaloba žalobce a) se zamítá.
- II. Žaloba žalobkyně b) se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

- III. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.
IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Rozhodnutím č. 6664 ze dne 5. 12. 2022, č. j. MMP/410897/22 (dále jen „*územní rozhodnutí*“) rozhodl Magistrát města Plzně (dále jen „*stavební úřad*“) v souladu s § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „*stavební zákon*“), k žádosti osoby zúčastněné na řízení (dále i jen „*žadatelka*“) o umístění stavby *Stavební úpravy a přístavba objektu F. Xa, P. na pozemku parc. č. Xb v k. ú. X* (dále jen „*stavba*“) a stanovil podmínky pro umístění stavby a zpracování projektové dokumentace pro stavební povolení. Odvolání žalobců proti územnímu rozhodnutí žalovaný zamítl a územní rozhodnutí potvrdil rozhodnutím ze dne 28. 4. 2023, č. j. PK-RR/1585/23 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“).
2. Žalobci vlastní pozemek (zastavěnou plochu a nádvoří) parc. č. Xc v k. ú. X, jehož součástí je rodinný dům čp. Xd (dále jen „*rodinný dům*“). Dne 11. 1. 2022 oznámil stavební úřad žalobcům zahájení řízení o žádosti žadatelky o vydání rozhodnutí o umístění stavby. V průběhu stavebního řízení předložila žadatelka Studii zastínění objektu F. Xe, vypracovanou B. S., datovanou březen/duben 2022 (dále jen „*studie zastínění*“). Žalobci totiž namítali, že stavbou dojde ke snížení kvality bydlení, konkrétně úrovně denního světla a proslunění rodinného domu a pozemku žalobců. Se závěry studie zastínění žalobci ve správním řízení nesouhlasili a namítali i nedodržení odstupu stavby od rodinného domu.

II.

Žaloby

3. Žalobci namítli, že správní orgány nedostatečně posoudily soulad záměru žadatelky s požadavky dle § 90 stavebního zákona. Podle žalobců správní orgány dostatečně nevypořádaly jejich námitky proti oznámení o zahájení územního řízení a odvolací námitky.
4. Žalobci poukázali na to, že jim nebylo oznámeno přerušení řízení, což mohlo zapříčinit nezákonnost napadeného rozhodnutí.
5. Dále žalobci namítli, že nebyl dodržen vzájemný odstup stavby a rodinného domu podle § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území (dále jen „*vyhláška č. 501*“). Žalovaný neodůvodnil závěr, že stavby nejsou protilehlé, že nemají ani protilehlé stěny, resp. v protilehlých stěnách okna obytných místností, ani neodůvodnil, proč se v daném případě neuplatňují sklopené výšky. Žalobci dále namítli, že nebyly dodrženy vzájemné odstupy staveb ani ve smyslu § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501 s přihlédnutím k požadavku na denní osvětlení a oslunění a na zachování kvality prostředí. Stav přiměřený místním poměrům je narušován především podstatným snížením míry soukromí a obtěžováním pohledy, nedostatečným denním osvětlením a osluněním, čímž jsou možnosti obvyklého užívání rodinného domu a přilehlé zahrady významně omezeny. Podle žalobců je zajištěná studie zastínění nepřezkoumatelná, protože zpracovatel studie při posouzení

zastínění z hlediska oslunění a denního osvětlení uvedl, že byl při výpočtech použit program BuildingDesign, resp. modul WDLS (5.0.266) a dále použité činitele, kdy tento údaj podle žalobců znemožňuje ověřit správnost jednotlivých výpočtů a závěrů studie zastínění. Ze studie zastínění není patrné posouzení, zda je záměr v souladu s právními předpisy a příslušnými ČSN normami, a jak k těmto závěrům zpracovatel dospěl. Ve studii bylo pracováno s výškou říms a hřebenů okolních staveb (viz obr. 1), aniž lze ze studie dovodit, jak zpracovatel tyto údaje získal, resp. zda odpovídají faktickému stavu. Pokud by výška sousedních staveb neodpovídala udávaným hodnotám, pak by to nepochybně mohlo mít vliv na závěry studie. Podle žalobců mělo být proto přistoupeno ke geodetickému zaměření. Názor, že muselo být vycházeno ze studie zastínění, je nesprávný, i protože zjištěné hodnoty činitele denní osvětlenosti D_w 33%, resp. 40% a 35%, jen nepatrně převyšují minimální hodnotu činitele denní osvětlenosti 32% pro kategorii zástavby 2. Žadatelka měla být podle žalobců v územním řízení nejméně vyzvána k doplnění studie, neboť byla povinna prokázat, že je záměr v souladu s požadavky právních předpisů. Správnost studie zastínění nelze presumovat s odkazem na to, že její nesprávnost lze prokázat toliko oponentním posudkem. Studie zastínění tak podle žalobců nepředstavuje přesvědčivý podklad závěru, že u rodinného domu budou zachovány požadavky na úroveň proslunění a denního osvětlení vyplývající z vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby (dále jen „*vyhláška č. 268*“).

6. Žalobci žádali, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobám

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobám s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a územního rozhodnutí uvedl, že zde byly žalobní body vypořádány. Pokud jde o narušení stavu prostředí a snížení míry soukromí, žalovaný poukázal na to, že jde o přístavbu, která stávající objekt nezvyšuje ani podstatně nezvětšuje (plocha objektu se zvětší z 290,63 m² na 311,01 m²). Přístavba obsahuje kryté schodiště, nejsou v ní okna z obytných ani pobytových místností, výška stavby zůstává stejná a do obvodových stěn nejsou navrženy žádné okenní otvory. Přístavba tedy nemůže zasáhnout do kvality stávajícího prostředí ani soukromí žalobců.
8. Nedoručení unesení o přerušení řízení s výzvou k doplnění podkladů žádosti nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Práva žalobců tím nebyla dotčena, protože žalobci měli možnost se seznámit se studií osvětlení a oslunění na základě oznámení o doplnění spisu ze dne 13. 6. 2023.
9. Žalovaný navrhoval, aby soud žaloby žalobců jako nedůvodné zamítl.

IV.

Rozhodnutí bez nařízení jednání

10. Vzhledem k tomu, že všichni účastníci vyjádřili svůj souhlas s rozhodnutím o věci samé bez jednání (žalobci výslovně v podání ze dne 27. 6. 2023, žalovaný konkludentně tím, že nevyjádřil ve lhůtě mu k tomu soudem poskytnuté výzvou ze dne 20. 6. 2023, č. j. 57 A 44/2023-15, svůj nesouhlas), rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání.

V.

Posouzení věci soudem

11. V souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Přezkumná činnost soudu dále respektovala dispoziční zásadu vyjádřenou v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 in fine a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, z jakých skutkových či právních důvodů je napadené rozhodnutí správního orgánu nezákonné. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. - takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
12. Žaloby jsou nedůvodné.

Obecné žalobní námitky

13. Žalobci namítli nesoulad záměru žadatelky s požadavky dle § 90 stavebního zákona a nedostatečné vypořádání jejich námitek proti oznámení o zahájení územního řízení a odvolacích námitek. Žalobci však v žalobě neuvedli, jak *konkrétně* záměr žadatelky s kterým *konkrétním* požadavkem § 90 stavebního zákona koliduje, ani to, jaká jejich *konkrétní* námitka vznesená ve správním řízení nebyla správními orgány dostatečně vypořádána.
14. Nároky na obsahové vymezení žalobních bodů se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku z 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, publ. pod č. 835/1996 ve Sb. NSS, kde popsal, že § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žalobci ukládá povinnost uvést v žalobě konkrétní skutková tvrzení a právní argumentaci, přičemž výrazem *konkrétní* je myšleno ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované. Ke skutkovým tvrzením blíže vysvětlil, že nemohou být toliko typovou charakteristikou určitých obvyklých nezákonností, nýbrž musí se jednat o zcela jasně individualizovaný, a tedy od jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelný popis. Konkretizace faktů dostatečně substancovanými žalobními body je důležitá nejen pro vytyčení mezí, v nichž se soud může a má v souladu s dispoziční zásadou pohybovat, ale má význam i pro žalovaného, aby mohl v souladu s zásadou rovnosti účastníků řízení náležitě využít možnosti procesní obrany. Konečně k tomu rozšířený senát uvedl, že „žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti.“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2023, 1 As 272/2022 – 64, bod 18).
15. Na str. 4 až 6 územního rozhodnutí se stavební úřad zabýval souladem záměru s požadavky uvedenými v § 90 stavebního zákona. Jelikož žalobci v žalobě neuvedli, v čemž konkrétně se záměr žadatelky přičí požadavkům § 90 stavebního zákona, ani jaké konkrétní námitky ve správním řízení vznesli, které nebyly řádně správními orgány vypořádány, nebylo na soudu, aby vyhledával rozpory záměru s § 90 stavebního zákona a to, co žalobci ve správním řízení namítali a jak to správní orgány

posoudily. Tento okruh obecných žalobních tvrzení tedy nemohl soud vést k závěru o nezákonnosti napadeného rozhodnutí.

Neoznámení přerušení řízení

16. Dále žalobci namítli, že jim nebylo oznámeno přerušení řízení, což je podle nich způsobilé zapříčinit nezákonnost napadeného rozhodnutí.
17. Podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. je podmínkou zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu procesních vad řízení před správními orgány zjištění, že podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem *mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé*.
18. Soud ze správního spisu zjistil, že výzvou ze dne 28. 1. 2022 stavební úřad vyzval žadatelku k doplnění žádosti o studii oslunění a osvětlení a posouzení zastínění sousedních objektů, zejména rodinného domu, a řízení usnesením přerušil. Stavební úřad vskutku usnesení o přerušení řízení ze dne 28. 1. 2022, č. j. MMP/036331/22, žalobcům v rozporu s § 72 správního řádu neoznámil. Soud nepřehlédl, že poté, co stavební úřad dne 20. 4. 2022 obdržel studii zastínění, písemností ze dne 3. 6. 2022, č. j. MMP/192861/22, žalobce vyrozuměl o tom, že spis byl doplněn o studii zastínění a umožnil jim proti ní podat námitky. Tyto námitky ostatně žalobci podali dne 27. 6. 2022 a výslovně v nich potvrdili, že jim bylo zahrnutí studie do podkladů rozhodnutí oznámeno a podali k ní konkrétní vyjádření. Z postupu stavebního úřadu bylo zřejmé, že v řízení pokračuje.
19. Podle soudu předmětná procesní vada, spočívající v neoznámení rozhodnutí o přerušení řízení, nevedla k porušení procesních práv žalobců, které by atakovalo zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobci v žalobě nevysvětlili, proč pro naplnění jejich procesních práv bylo významné, aby se dozvěděli o přerušení řízení. Zákonosti napadeného rozhodnutí se tato procesní vada nemohla dotknout, neboť přerušení řízení se věcného obsahu napadeného rozhodnutí nijak netýkalo. To, že žalobcům nebylo oznámeno přerušení řízení, žádný vliv na obsah rozhodnutí nemělo a mít nemohlo. Obiter dictum soud uvádí, že žalobci byli řádně vyrozuměni o zahrnutí studie zastínění do podkladů rozhodnutí, se studií se seznámili a brojili proti ní svými konkrétními námitkami. Žalobci namítnutá vada řízení, spočívající v *neoznámení přerušení řízení*, zcela jistě neovlivnila obsah napadeného rozhodnutí - obsah rozhodnutí by byl totožný, i kdyby k vadě nedošlo, tudíž neexistuje žádný vztah mezi vadou řízení a zákonností napadeného rozhodnutí.
20. Soud shrnuje, že neshledal důvodnou žalobní námitku, že neoznámení přerušení řízení žalobcům mohlo zapříčinit nezákonnost napadeného rozhodnutí. Soud aprobejuje posouzení vlivu této procesní vady na zákonnost územního rozhodnutí žalovaným na str. 6 napadeného rozhodnutí. Obsah správního spisu ani žalobní tvrzení nevedly soud k žádné myslitelné variantě skutkového děje, která by vedla k závěru, že oznámení přerušení řízení žalobcům by na meritorních rozhodnutích správních orgánů cokoli změnilo.

Zásah do kvality prostředí

21. Před vypořádáním zbývajících žalobních námitек považuje soud za vhodné nejprve konstatovat, k jakým závěrům a z jakých podkladů rozhodnutí správní orgány dospěly a jak vypořádaly námitky žalobců.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

22. Stávající objekt je využíván jako prodejna kancelářský potřeb a papírnického zboží. Stavbou se zastavěná plocha stávajícího objektu změní z 290,63 m² na 311,01 m², tj. zvětší se o 20,38 m² (viz body B.1a a B.2.1.g souhrnné technické zprávy, výrok I územního rozhodnutí). Stávající objekt je umístěn v zadní části proluky souvislé městské zástavby a je stavbou doplňován o přístavbu tvořenou schodištěm s vazbou na stávající výtah se současnou úpravou fasády a vstupu do objektu (viz bod B.2.2.a souhrnné technické zprávy, koordinační situační výkres a výrok I územního rozhodnutí). Výsledkem bude zaplnění ustoupeného rohu stávajícího objektu stavbou o 3,7 m, resp. v 2. NP o 1,7 m (viz koordinační situační výkres a výrok I územního rozhodnutí). Ke stávajícímu objektu tak má být přistavěna hmota schodiště mezi sklad stávajícího objektu a výtah umístěný vedle objektu (viz výkresy D.1 03, D.1 01, D.1 04 a D.1 02).
23. Výrokem I a II.1 územního rozhodnutí bylo povoleno umístění stavby 10,3 m od nejbližšího rohu rodinného domu žalobců na hranici s pozemkem žadatelky a 8,0 m od vystupující fasády rodinného domu směrem ke stavbě v souladu s koordinačním situačním výkresem v měřítku 1:250. Stavbou tedy dojde k mírnému přiblížení k rodinnému domu, ale současně dojde k zamezení pohledů ze stávajícího objektu, zejména z ochozu v 2. NP (výrok I územního rozhodnutí). Na str. 4 územního rozhodnutí stavební úřad územní rozhodnutí odůvodnil závěr, že záměr je podle § 90 odst. 1 písm. a) stavebního zákona v souladu s § 25 vyhlášky č. 501, tím, že rodinný dům je od přístavby vzdálen cca 10,3 m, výška přístavby je 7,9 m a stěny záměru a rodinného domu nejsou přímo protilehlé a jsou umístěny diagonálně.
24. Námitky žalobců vypořádal stavební úřad v územním rozhodnutí následovně: Námitky nepřezkoumatelnosti a nesprávnosti studie zastínění nebyly žalobci ničím podloženy, kdy pro zpochybnění závěrů zajištěné studie zastínění bylo nezbytné, aby žalobci doložili oponentní posouzení nebo jiné podklady vyvracející závěry studie zastínění. Stavební úřad musel vycházet z předložené studie zastínění, kterou zpracovala oprávněná firma. Ze studie zastínění osvětlení i proslunění pro nejkritičtější body vyhovuje. Argumentace žalobců závěry studie zastínění nezpochybnila (str. 9 a 10). Odstupové vzdálenosti vyhovují § 25 vyhlášky č. 501 (str. 4 a 10). Záměrem dojde k částečnému omezení nebo zásahu do práv vlastníka sousedního pozemku, které nesmí převyšovat míru přípustnou poměrům v dané lokalitě a nesmí být v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu. V řadové zástavbě je nutno počítat s nižší úrovní soukromí, obtěžováním pohledy, s určitým stupněm zastínění a jinými imisemi. Rozhodné je, zda zásah záměru nenaruší zavedený a legitimně očekávaný rozsah nad míru přiměřenou poměrům. Nelze požadovat vyloučení jakýchkoli stavebních změn v sousedství. Stavební úřad toto posoudil a dospěl k závěru, že záměr nepředstavuje zásah tak mimořádný, že by převyšoval míru přípustnou poměrům v dané lokalitě. Stavební úřad poukázal na to, že realizací přístavby (drobné ve vztahu k hmotě objektu) dojde k pozitivnímu omezení obtěžování pohledy do oken, protože bude odstraněn ochoz orientovaný směrem k oknům rodinného domu a okna stávajícího objektu – přístavba nebude obsahovat žádné stavební otvory (okna a dveře) směrem k rodinnému domu. Tím dojde naopak ke zlepšení stávajícího stavu a zvýšení soukromí (str. 10 a 11).
25. V napadeném rozhodnutí žalovaný souhlasně odkázal na vypořádání námitek žalobců stavebním úřadem. I podle žalovaného pro zpochybnění závěrů studie zastínění nestačí nesouhlas se studií, ale je zapotřebí svá tvrzení podložit důkazy např. oponentní studií.

Nevznikly důvody zpochybňovat závěry studie zastínění – studie byla zpracována odbornou firmou a odbornou osobou, která je autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby a znalcem v odvětví Projektování se specializací oslunění, denní a umělé osvětlení. Studie je přezkoumatelná - uvádí vstupní data pro výpočet a posouzení oslunění a osvětlení, výpočtový model a hodnoty použitých činitelů, a co a jak je posuzováno a výsledek tohoto posouzení, obsahuje závěr z hlediska oslunění a denního oslunění rodinného domu, že nedojde ke zhoršení nad požadované hodnoty a jsou tak splněny požadavky vyhlášky č. 268. Pokud jde o použitý výpočetní modul, zpracovatel je pouze uživatelem tohoto softwaru a nemohou mu být známé přesné výpočetní algoritmy programu. Geodetické zaměření není nezbytné zpracovat, neboť umístění a výška navrhované stavby jsou zřejmé z projektové dokumentace záměru. Studie neuvádí, že body, ve kterých je posuzováno zastínění, jsou ve výšce parapetů oken, pouze uvádí jejich výšku od terénu. K nepatrnému převýšení hodnot denní osvětlenosti D_w žalovaný uvedl, že vypočtené hodnoty jsou v souladu s normovými hodnotami a vyhláškou č. 268, a jak již stavební úřad uvedl v územním rozhodnutí, v řadové zástavbě je nutno počítat s určitým stupněm zastínění. Žadatelka předložením studie zastínění prokázala, že stavba bude splňovat požadavky v souladu se stavebním zákonem a prováděcími předpisy, co se týká oslunění a zastínění okolních staveb. K nedodržení odstupových vzdáleností žalobci neuvedli, jaká přesně odstupová vzdálenost nebyla dodržena, pouze že vzdálenost nebyla měřena správně, neboť nebyla měřena na nejkratší spojnici. Ve vztahu k dodržení odstupových vzdáleností dle ustanovení § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501, žalovaný zdůraznil, že stavby nejsou protilehlé a tudíž nemají ani protilehlé stěny, případně v protilehlých stěnách okna obytných místností, proto se v daném případě sklopené výšky neuplatňují. V projednávaném případě musí být dodrženo ustanovení § 25 odst. 1 vyhlášky 501, které nestanoví žádnou konkrétní vzájemnou vzdálenost sousedních staveb, pouze požaduje splnění požadavků, které záměr dodržuje. Žalobci neuvedli, čím přesně má navrhovaná stavba narušovat zavedený stav lokality, jíž je řadová zástavba statutárního města Plzeň v části Východní Předměstí, ve které je nutné akceptovat nižší míru soukromí, možné obtěžování pohledy, určitý stupeň zastínění, případně i jiné imise vycházející z místních poměrů.

26. Žalobci namítli, že vzájemný odstup stavby a rodinného domu je porušením § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501 a že žalovaný neodůvodnil závěr, že stavby nejsou protilehlé, že nemají ani protilehlé stěny, resp. v protilehlých stěnách okna obytných místností, že se v daném případě neuplatňují sklopené výšky.
27. Podle § 89 odst. 6 stavebního zákona platí, že námitku, o které nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení, stavební úřad posoudí mj. na základě obecných požadavků na výstavbu, tedy podle vyhlášky č. 501. Nedošlo-li k dohodě o námitce občanskoprávní povahy, stavební úřad si o ní učiní úsudek a rozhodne ve věci; to neplatí v případě námitek týkajících se existence nebo rozsahu vlastnických nebo jiných věcných práv.
28. Podle § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501 platí, že jsou-li v některé z protilehlých stěn sousedících staveb pro bydlení okna obytných místností, musí být odstup staveb roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn, s výjimkou vzájemných odstupů staveb rodinných domů podle odstavce 2. Uvedené odstupy mezi stavbami pro bydlení neplatí pro jednotlivé stavby umístované v prolukách. Obdobně se určují odstupy od staveb nebytových.

29. Podle § 89 odst. 6 stavebního zákona, resp. § 90 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, ve spojení s § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501 se tedy stavební úřad měl zabývat tím, zda je odstup stavby od rodinného domu roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn, avšak jen v případě, že by byla naplněna hypotéza § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501 spočívající v tom, že v některé z *protilehlých stěn* sousedících staveb jsou okna obytných místností (o tom, že spolu sousedí stavba pro bydlení a stavba nebytová nebylo sporu).
30. V územním rozhodnutí učinil stavební úřad závěr o dostatečném odstupu stavby od rodinného domu podle § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501 (ze vzájemného odstupu a výšky přístavby) a současně uvedl, že nejde o protilehlé stěny (str. 4). Stavební úřad k námitce žalobců uvedl, že stavbou bude odstraněn ochoz (balkon) i okna stávajícího objektu orientovaná směrem k oknům rodinného domu a že přístavba nebude obsahovat žádné stavební otvory (okna a dveře) směrem k rodinnému domu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí tyto závěry ve vztahu k § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501 korigoval tak, že stěny stavby a rodinného domu nejsou protilehlé, proto se v daném případě sklopené výšky neuplatňují. Žalovaný vysvětlil, že nebyly naplněny podmínky aplikace § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501, protože rodinný dům a stavba nemají *protilehlé stěny*.
31. Žalovaný nemusel definovat, kdy se stěna považuje za *protilehlou*, neboť to vyplývá z významu tohoto slova. Protilehlá stěna *leží proti* jiné stěně - je-li tedy v půdorysu vztyčena kolmice v jakémkoli bodu jedné stěny, protne tato kolmice *protilehlou* druhou stěnu. K tomu u rodinného domu a stavby nedošlo (viz Koordinační situační výkres projektové dokumentace), tudíž o protilehlé stěny nešlo. Lze dodat, že rozhodující je existence protilehlých stěn, nikoli jejich délka (viz první právní věta rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 As 69/2011-176, publ. pod č. 2418/2011 ve Sb. NSS). Soud tedy aprobuje závěr žalovaného, že na vzájemný odstup stavby a rodinného domu se § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501 neuplatní. Žalobní námitka, že tyto své závěry žalovaný dostatečně neodůvodnil, tedy nebyla důvodná.
32. Soud nepřehlédl, že žalobci sice namítli, že vzájemný odstup stavby a rodinného domu je porušením § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501 a že žalovaný neodůvodnil své závěry, ale neuvedli žádnou argumentaci, která by skutkové a právní závěry stavebního úřadu a žalovaného jakkoli spороvala.
33. Žalobci dále namítli, že nebyly dodrženy vzájemné odstupy staveb ani ve smyslu § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501 s přihlédnutím k požadavku na denní osvětlení a oslunění a na zachování kvality prostředí. Stav přiměřený místním poměrům je podle žalobců narušován podstatným snížením míry soukromí a obtěžováním pohledy, nedostatečným denním osvětlením a osluněním, čímž jsou možnosti obvyklého užívání rodinného domu a přilehlé zahrady významně omezeny.
34. Podle § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501 musí vzájemné odstupy staveb splňovat mj. požadavky na denní osvětlení a oslunění a na zachování kvality prostředí.
35. Soud konstatuje, že podle § 89 odst. 6 stavebního zákona, resp. § 90 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, ve spojení s § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501 se stavební úřad měl zabývat tím, zda odstup stavby od rodinného domu splňuje požadavky na denní osvětlení a oslunění a na zachování kvality prostředí.
36. Předmětem nyní posuzovaného správního řízení byly stavební úpravy a přístavba stávající nebytové stavby. Přístavba bude provedena bez oken (viz výrok I územního rozhodnutí a výkresy D.1 04 a D.1 03 projektové dokumentace) a jejím provedením

zaniknou okna a ochoz v 2. NP (viz výrok I územního rozhodnutí a výkresy D.1 04 a D.1 02 projektové dokumentace). Soud tedy konstatuje, že umísťovanou stavbou nebude vytvořeno žádné okno. Stavba (ani přístavba ani stavební úpravy) nezahrnují žádné nově vytvořené okno - naopak, některá okna stávajícího objektu budou přístavbou odstraněna. Prvním dílčím závěrem soudu tedy je, že umísťovanou stavbou nemůže dojít ke zvýšené možnosti výhledu ze stavby na rodinný dům a pozemek. Naopak, stavbou se stávající objekt změní tak, že možnosti takového výhledu se omezí.

37. Výška stávajícího objektu se stavbou (přístavbou ani stavebními úpravami) nezmění (viz výkresy D.2 01 a D.2 02 projektové dokumentace). Druhým dílčím závěrem soudu tedy je, že výškou umísťované stavby nemůže být negativně dotčen zájem žalobců na dostatečné denní osvětlení a oslunění jejich nemovitostí.
38. Přístavbou se půdorys stávajícího objektu změní tak, že bude umístěn 10,3 m od nejbližšího rohu rodinného domu žalobců na hranici s pozemkem žadatelky a 8,0 m od vystupující fasády rodinného domu směrem ke stavbě. Přístavba je zaplněním nyní ustoupeného rohu stávajícího objektu o 3,7 m (viz výroky I a II.1 územního rozhodnutí a koordinační situační výkres).
39. Svůj závěr, že vzájemný odstup stavby a rodinného domu splňuje požadavky na denní osvětlení a oslunění a na zachování kvality prostředí, odůvodnily správní orgány následovně: Rodinný dům je od přístavby vzdálen cca 10,3 m a výška přístavby je 7,9 m (str. 4 územního rozhodnutí). Dostatečné oslunění a osvětlení rodinného domu bylo prokázáno studií zastínění, jejíž závěry žalobci nevyvrátili (str. 9 a 10 územního rozhodnutí). Nezpochybněný zásah do vlastnických práv žalobců v důsledku přístavby nepřevyšuje míru přípustnou poměrům v dané lokalitě, neboť řadová zástavba, kde se rodinný dům žalobců nachází, je spojena s nižší úrovní soukromí, obtěžováním pohledy, s určitým stupněm zastínění a jinými imisemi. Správní orgány posoudily konkrétní vliv stavby (přístavby) na výkon vlastnických práv žalobců a dospěly k závěru, že stavba nenaruší jejich zavedený a legitimně očekávaný rozsah nad míru přiměřenou poměrům. Správní orgány poukázaly na to, že realizací přístavby (objemem drobné vzhledem k hmotě stávajícího objektu) dojde k omezení obtěžování pohledy do oken, protože bude odstraněn ochoz orientovaný směrem k oknům rodinného domu a okna stávajícího objektu, což soukromí žalobců naopak zvýší (str. 10 a 11 územního rozhodnutí). Žalovaný na str. 8 napadeného rozhodnutí doplnil, že žalobci neuvedli, čím přesně má navrhovaná stavba narušovat zavedený stav lokality, a zopakoval, že rodinný dům žalobců se nachází v řadové zástavbě statutárního města Plzeň v části Východní Předměstí, ve které je nutné akceptovat nižší míru soukromí, možné obtěžování pohledy, určitý stupeň zastínění, případně i jiné imise vycházející z místních poměrů.
40. Soud při posouzení důvodnosti námitek žalobců vyšel z následujících závěrů ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu.
41. Pro zabezpečení pohody bydlení se zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky, tedy objektivně existující souhrn činitelů a vlivů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech (viz první právní věta rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2006, č. j. 2 As 44/2005–116, publ. pod č. 850/2006 ve Sb. NSS, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2016, č. j. 2 As 174/2016-20, bod 16).

42. Mezi jednotlivé činitele ovlivňující pohodu bydlení (kvalitu prostředí) náleží také podstatné snížení odstupové vzdálenosti mezi budovami, úbytek oblohové složky, omezení výhledu, a tedy i míra oslunění a osvětlení bytu, a narušení soukromí, protože i tyto složky se na pohodě bydlení podílejí (viz první právní věta rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 11. 2012, č. j. 8 As 27/2012-113. publ. pod č. 2776/2013 ve Sb. NSS).
43. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2008, č. j. 9 As 61/2007-52, publ. pod č. 1602/2008 ve Sb. NSS, vymezil jako kritérium rozhodné pro posouzení, zda došlo k nepřipustnému zásahu do pohody bydlení *míru přiměřenou poměrům*. Obtěžování pohledem je možno považovat za imisi jen v mimořádném případě, pokud je soustavně a závažným způsobem narušováno soukromí vlastníka nebo uživatele sousední nemovitosti, přičemž v městské zástavbě nelze dosáhnout úplného soukromí, pokud jde o možný pohled do oken. Aby bylo možno obtěžování pohledem považovat za imisi, muselo by jít o mimořádnou situaci, při které by bylo soustavně a závažným způsobem narušováno soukromí vlastníka nebo uživatele sousední nemovitosti; zpravidla by šlo o případy, kdy vlastnické právo by bylo zneužíváno k nahlížení do sousední nemovitosti za účelem narušování soukromí sousedů anebo by došlo ke stavební změně, umožňující nahlížení do dosud uzavřených prostor, přičemž tuto změnu by neodůvodňovaly oprávněné zájmy toho, kdo změnu provedl. Při posuzování věci je třeba přihlížet k oprávněným zájmům všech účastníků řízení. Pokud se nejedná o obtěžování mimořádné, převyšující míru přiměřenou poměrům, je přednostně na tom, kdo se cítí být obtěžován, aby provedl opatření, která by tomuto obtěžování zabránila (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2019, č. j. 1 As 329/2018 – 66, body 45, 46, 47, 48 a 49, kde byla shrnuta tam popsána judikatura Nejvyššího správního soudu a Nejvyššího soudu).
44. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2017, č. j. 2 As 155/2017-65, bod 34, je veřejnoprávní ochrana zejména poskytována preventivně pro futuro z důvodu ochrany sousedících osob a předcházení možným sporům budoucím, které lze předvídat již ve fázi rozhodování o umístění a povolení stavby. V případě potenciálního budoucího zásahu, který je nahodilý, málo pravděpodobný, anebo který přesahuje rozumné nároky na řízení podle stavebního zákona, již poskytuje ochranu soukromoprávní žaloba.
45. V rozsudku ze dne 27. 11. 2019, č. j. 9 As 55/2018-39, bod 22, Nejvyšší správní soud konstatoval ustálenou judikaturu, že změny ve využití území v průběhu času, včetně nejrozličnějších stavebních aktivit, jsou přirozenou součástí vývoje, a to zvláště v urbanizovaných oblastech. Vlastníci nemovitostí nemají subjektivní veřejné právo na to, aby poměry v daném území zůstaly zakonzervovány a nemohly se změnit.
46. V rozsudku ze dne 30. 4. 2020, č. j. 6 As 171/2019-37, publ. pod č. 4076/2020 ve Sb. NSS, bod 35, Nejvyšší správní soud vyložil § 89 odst. 6 tak, že sousedské námitky převážně soukromoprávní povahy musí stavební úřad vypořádat tak, že ji nejprve posoudí z hlediska veřejného práva. Pokud neshledá rozpor s veřejným právem, který by bránil umístění stavby do území, učiní si následně i ze soukromoprávního hlediska, podle míry přiměřené místním poměrům a z hlediska (ne)podstatného omezení obvyklého užívání sousední nemovitosti, o důvodnosti občanskoprávní námitky úsudek sám. Podle bodu 36 citovaného rozsudku kritéria pro úsudek stavebního úřadu o občanskoprávní námitce v praxi do značné míry splývají s posuzováním zachování

kvality prostředí podle §§ 20 a 25 vyhlášky č. 501 (dříve „pohody bydlení“). „*Povinnost zachovat kvalitu prostředí je sice povšechný veřejnoprávní požadavek zahrnující celé okolí stavby a projevující se zejména v odstupu od okolních staveb, jejichž dodržení musí stavební úřad hodnotit z moci úřední (tedy i bez námítky účastníka řízení), zatímco možný negativní vliv stavebního záměru na způsob užívání konkrétní sousední nemovitosti zkoumá stavební úřad pouze na základě občanskoprávní námítky dotčeného vlastníka, nicméně i tak je zjevné, že veřejnoprávní a soukromoprávní hlediska při posuzování budoucích stavebních záměrů vykazují jistý překryv.*“ V bodě 39 kasační soud doplnil: „*Součástí každého urbanizovaného prostředí jsou určité typické rušivé vlivy, které tím či oním způsobem znesnadňují žití v něm, a zároveň spoluvytvářejí ony „místní poměry“, o nichž hovoří § 1013 občanského zákoníku. Jiné činnosti proto budou přípustné v lázeňské či rekreační lokalitě a jiné v běžně zatížené městské či venkovské zástavbě, byť by třeba šlo v obou případech o zástavbu obytnou (obdobně rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. dubna 2015, sp. zn. 22 Cdo 3940/2014). Stavební záměr lze hodnotit jako nepřiměřený místním poměrům tehdy, jestliže se jeho očekávané negativní vlivy na okolí mají vymykat ustáleným poměrům buď svou intenzitou, nebo druhově.*“

47. Soud posoudil žalobní námítky žalobců, že nebyly dodrženy vzájemné odstupy staveb ani ve smyslu § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501 s přihlédnutím k požadavku na denní osvětlení a oslunění a na zachování kvality prostředí, jako nedůvodné. Správní orgány vyhověly jak požadavkům stavebního zákona, tak i výkladové judikatury a učinily správný závěr, že byly dodrženy vzájemné odstupy staveb podle § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501, pokud jde o denní osvětlení a oslunění a zachování kvality prostředí. Zjištění, že odstup přístavby od rodinného domu umožňuje dostatečné osvětlení a oslunění, správní orgány opřely o odborné závěry studie zastínění. Závěr, že tento odstup není nepřiměřeným zásahem do kvality prostředí, správní orgány řádně odůvodnily, kdy zjistily narušení jednotlivých činitelů a jejich důsledky a posoudily je jednotlivě i ve vzájemných souvislostech: Správní orgány identifikovaly, že do vlastnických práv žalobců může zasáhnout přístavba stávajícího objektu negativně toliko tím, že se přiblíží k rodinnému domu na vzdálenost cca 10,3 m, což ale nepovede k podlimitnímu oslunění a osvětlení rodinného domu. Stávající objekt nebude přístavbou zvýšen a budou z něj odstraněny možnosti výhledu na nemovitosti žalobců (okna a ochoz). Všechny tyto vlivy přístavby na možnosti užívání nemovitostí žalobců správní orgány posoudily ve vzájemných souvislostech (první vliv je negativní, druhý neutrální a třetí pozitivní) a přihlédly, jak měly, k místním poměrům a jim odpovídající míře omezení vlastnických práv. Zde správní orgány vysvětlily, že přístavba nepředstavuje zásah do vlastnických práv žalobců nad míru přiměřenou místním poměrům, jelikož žalobci vykonávají svá vlastnická práva k rodinnému domu, který se nachází v řadové zástavbě krajského města. S úvahami správních orgánů soud souhlasí a doplňuje, že každý vlastník stavby pro bydlení v husté městské zástavbě musí počítat s tím, že své vlastnické právo bude vykonávat v menším soukromí, obtěžován více pohledy a s větším zastíněním než vlastník téže stavby umístěné na samotě. Správní orgány tak zásah do osvětlení a oslunění a zachování kvality prostředí kvality prostředí žalobců posoudily správně. Přístavba, tvořící stavbu, není nepřiměřená místním poměrům Východního Předměstí Plzně, jelikož, slovy Nejvyššího správního soudu ve výše citovaném judikátu, její očekávané negativní vlivy na okolí se nevymykají ustáleným poměrům ani svou intenzitou, ani svým druhem.

48. Žalobní námitka spojující nadměrnost negativního zásahu do práv žalobců umístěním přístavby se snížením jejich soukromí a zvýšeným obtěžováním pohledy, tedy byla nedůvodná, neboť, jak bylo výše uvedeno, přístavba oproti stávajícímu stavu soukromí žalobců zvýší a obtěžování pohledy omezí, protože přístavbou budou odstraněna stávající okna (i dveře) a ochoz v 2. NP stávajícího objektu. Pokud jde o nedostatečné denní osvětlení a oslunění, to bylo vyvráceno studií zastínění, kdy žalobci k osvětlení a oslunění ničeho konkrétního v žalobě netvrdili a vznesli jen námitky proti studii, o nichž bude pojednáno dále. Zvýšení zastínění nemovitostí žalobců stavbou neomezí žalobce nad míru přiměřenou místním poměrům.
49. Zbytek žalobních námitek se vztahoval ke studii zastínění.
50. Soud se seznámil se studií zastínění založenou ve správním spisu. Ze studie vyplývá, z jakých vstupních údajů zpracovatel vycházel (výšky hřebene i římsy dotčených staveb – viz bod 3 studie), jaké limity zastínění z hlediska proslunění stanoví vyhláška č. 268 a normy ČSN 734301 a ČSN EN 17037 (bod 4.1 studie) a jaké limity zastínění z hlediska denního osvětlení stanoví vyhláška č. 268 a normy ČSN 73 0580-1 a ČSN EN 17037 (bod 4.2 studie). V bodě 5 studie následuje odborné posouzení, zda jsou stanovené limity zastínění z hlediska proslunění a denního osvětlení v posuzovaném případě splněny. Zde je vysvětleno, že zpracovatel použil 3D výpočtový modul BuildingsDesign, do něhož promítl stávající objekt změněný umístěnou stavbou. Zpracovatel umístil do třech oken rodinného domu kontrolní body, do výpočtu dosadil zeměpisné šířky, meridiánovou konvergenci, činitele denní osvětlenosti a odrazu světla a takto dospěl k závěru, že kontrolované body budou osluněny 5 hodin a 36 minut, resp. 5 hodin a 26 minut, příp. 3 hodiny a 39 minut, kdy stanovený minimální limit činí 1 hodinu a 30 minut. U denního osvětlení zpracovatel dospěl výpočtem ke zjištění, že činitel denní osvětlenosti jednotlivých kontrolovaných bodů je 40%, resp. 33%, příp. 35%, kdy stanovený minimální limit činí 32%. Zpracovatel uzavřel, že míra stínění vlivem přístavby je vyhovující a odpovídá požadavkům vyhlášky č. 268. Postupy zpracovatele studie má soud za jasně popsání a přezkoumatelné.
51. K námitkám žalobců správní orgány ve správním řízení uvedly, že žalobci se studií vyjádřili jen nesouhlas a nevyvrátili tak závěry studie, protože jejich námitky nebyly ničím podloženy. Správní orgány uvedly, že žalobci mohli závěry studie zpochybnit oponentním posouzením nebo jinými podklady. Správní orgány při hodnocení studie jako podkladu rozhodnutí přihlédly i k tomu, že studie byla zpracována odbornou osobou, která je autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby a znalcem v odvětví Projektování se specializací oslunění, denní a umělé osvětlení. Studie je podle správních orgánů přezkoumatelná, neboť uvádí vstupní data pro výpočet a posouzení oslunění a osvětlení, jako výpočtový model a hodnoty použitých činitelů, a co a jak je posuzováno a výsledek tohoto posouzení, obsahuje závěr z hlediska oslunění a denního oslunění rodinného domu, že nedojde ke zhoršení nad požadované hodnoty a jsou tak splněny požadavky vyhlášky č. 268. Takové posouzení studie správními orgány soud aprobejuje.
52. Žalobní námitce, že studie je nepřezkoumatelná proto, že její zpracovatel při výpočtech použil určité činitele a program BuildingDesign a jeho modul, nelze přisvědčit. Studie byla výsledkem vysoce odborného posouzení a zpracoval ji autorizovaný inženýr a znalec v příslušném oboru. Zpracovatel nebyl povinen do studie uvádět každý jednotlivý krok zjevně vysoce sofistikovaného modelového výpočtu, který zpracovává

specializovaný software. Pro přezkoumatelnost studie postačuje, když z ní její čtenář je schopen zjistit, jaké vstupní údaje, činitele a postupy zpracovatel použil. To umožňuje vznést odůvodněné námitky proti vstupním údajům, použitým činitelům i postupům, příp. výsledku modelového výpočtu. Jinými slovy, výstupy modelového výpočtu nemusí být ve studii prezentovány tak, aby je byl schopen přezkoumat laik, který umí číst, psát a počítat. Žalobcům nelze přisvědčit, že ze studie zastínění nevyplývá, zda je záměr v souladu s právními předpisy a příslušnými ČSN normami a jakým postupem k tomuto závěru zpracovatel dospěl. Soud souhlasí s posouzením žalovaného v napadeném rozhodnutí, že zpracovateli nemusí být známé přesné výpočetní algoritmy použitého programu.

53. Žalobci dále namítli, že ze studie nelze zjistit, *jak* zpracovatel studie získal vstupní údaje o výšce říms a hřebenů okolních staveb. K tomu soud uvádí, že pro závěry studie nebylo významné, *jak* zpracovatel tyto vstupní údaje zajistil, protože to nemohlo mít vliv na správnost jejích závěrů. Obecná námitka žalobců, že ze studie nelze zjistit, *zda* vstupní údaje o výšce říms a hřebenů okolních staveb odpovídají faktickému stavu, též nebyla důvodná, protože nemohla zpochybnit pro rozhodnutí relevantní závěry studie, odvozené od těchto vstupních údajů. Pokud žalobci měli některé vstupní údaje o výšce říms a hřebenů okolních staveb za chybné, měli to ve správním řízení tvrdit a doložit, resp. věrohodně zpochybnit. Jestliže by měli vstupní výškové údaje za nesprávné, museli by z něčeho vycházet (i kdyby mělo jít například jen o vizuální odhad, bylo by lze ho doložit fotografií apod.). S žalobci lze jistě souhlasit v tom, že zpochybnění jakéhokoli vstupního údaje modelového výpočtu ve studii by zpochybnilo její závěry, nicméně z řízení nevyplývá nic, co by vstupní údaje zpochybnilo. Žalobci jen požadovali geodetické zaměření z důvodu, že *pokud by výška sousedních staveb neodpovídala udávaným hodnotám, pak by to mohlo mít vliv na závěry studie*. Pouhá žalobci prezentovaná a ničím nezduvodněná *možnost* nesprávných vstupních výškových údajů však nepředstavovala důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu o skutkovém stavu, tj. o tom, že stavba nepovede k nedodržení požadavků vyhlášky č. 268. Soud dodává, že výška římsy a hřebene stavby odpovídala projektové dokumentaci záměru, kdy výšku římsy a hřebene svého rodinného domu mohou žalobci znát a doložit. Žalobci v žalobě ani neuvedli, jakého konkrétního domu se jejich námitka nesprávně stanovené výšky týká, jen obecně odkazovali na *okolní stavby* na obr. 1 ve studii.
54. Nedůvodnou byla i žalobní námitka, že správní orgány nesměly ze studie při svých skutkových zjištěních vycházet, neboť zjištěné hodnoty činitele denní osvětlenosti 33, 40 a 35% jen nepatrně převyšují minimální hodnotu činitele denní osvětlenosti 32%. Každý limit je hranicí, mezí, a buď je hranice dosažena, nebo ne. Jsou-li stanoveny minimální limity a jsou-li dosaženy, jsou limitní požadavky splněny. Proto nelze přisvědčit žalobcům, že žadatelka měla být vyzvána k doplnění studie.
55. Žalobci dezinterpretují správní rozhodnutí, pokud uvádějí, že správní orgány presumovaly správnost studie zastínění s tím, že její nesprávnost lze prokázat toliko oponentním posudkem. Jednak správní orgány správnost závěrů studie *nepředpokládaly*, nýbrž neměly důvod o ní pochybovat. A dále jak stavební úřad, tak i žalovaný ve svých rozhodnutích netvrdili, že jedinou cestou ke zpochybnění závěrů studie by bylo předložení oponentního posudku, nýbrž trvali správně na tom, že ke zpochybnění nestačí prostý nesouhlas, ale je nutno tvrdit a doložit pochyby o

správnosti závěrů. Oponentní posudek správní orgány zmiňovali jen jako jednu z možných cest, jak tohoto cíle dojít.

56. Odkazuje se též na výše citovaný rozsudek ze dne 30. 4. 2020, č. j. 6 As 171/2019–37, publ. pod č. 4076/2020 ve Sb. NSS, bod 39, kde Nejvyšší správní soud ke studii zajištěné stavebníkem uvedl, že studie zajištěné stavebníkem, které tvořily podklady rozhodnutí, zpracovaly odborně způsobilé osoby, což by mělo být dostatečnou zárukou jejich objektivitu. *„Je zcela běžné, že investor stavby nejružnější posudky jejího dopadu na okolí objednává a platí, a nikterak to jejich věrohodnost samo o sobě nesnižuje. Stěžovatel naproti tomu sám žádné důkazy svědčící o oprávněnosti jeho obav či fundovaně zpochybňující podaná odborná vyjádření nepředložil (např. jím objednanou a zaplacenou pachovou či akustickou studii)“.*
57. Soud uzavírá, že správní orgány jednaly v rámci zásady volného hodnocení důkazů a nikterak nepochybily, pokud měly studii zastínění za dostatečný podklad závěru, že u rodinného domu budou zachovány požadavky na úroveň proslunění a denního osvětlení vyplývající z vyhlášky č. 268. Opačnému stanovisku žalobců nelze přisvědčit. Soud si je vědom toho, že proti zastínění lze brojit občanskoprávní námitkou opírající se o právní úpravu imisí bez ohledu na to, zda byl překročen limit stanovený technickými předpisy, nicméně žalobci nikdy netvrdili, zda a jak konkrétně limitům vyhovující zastínění zasahuje do výkonu jejich vlastnického práva k rodinnému domu a pozemku nad míru přiměřenou místním poměrům.
58. Soud neshledal žádný z žalobci uplatněných žalobních bodů v jejich žalobách důvodným, a proto jejich žaloby výroky I a II tohoto rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

59. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem III rozsudku podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci neměli ve věci úspěch, proto jim právo na náhradu nákladů nenáleží. Toto právo by náleželo procesně úspěšnému žalovanému, který se však práva na náhradu nákladů řízení vzdal ve vyjádření k žalobě. Proto soud náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.
60. O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení bylo rozhodnuto výrokem IV tohoto rozsudku dle § 60 odst. 5 s. ř. s. Osoba zúčastněná na řízení nemá na náhradu nákladů řízení právo, protože jí soud neuložil žádnou povinnost. Osoba zúčastněná na řízení ani nenavrhovala přiznání práva na náhradu dalších nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 3. listopadu 2023

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.